

מה צריך להיות

צבא בזמננו?

„המחר כבר התחילו! זוהי טיסמה הנכונה אולי בשטחים רבים של חיינו כיום, ובשטח הצבאי — בודאי! הצבאות החדישים של זמננו נתונים כבר בתהליך בלתי-פוסק של השתנות-התחדשות-התהוות — והכוח הדינמי שמניעם בדרך זו מכונה „מחקר-ופיתוח“. תמצית מושגיהם, בתחום זה, של מעצבי-דמותו של הצבא האמריקאי, כיום ולקראת המחר (דהיינו — ב„מחר-שכבר-התחילו“), מוצגת כאן לפני קוראינו, בהמשך לפרקי „מה צריך להיות צבא בזמננו“ שבחוברת קכ"ג.

לקראת תביעות העתיד

חות-שועל, למשל — אך הוא עשוי להתעורר ולהתלהב מאוד כשהמדובר הוא בצוללת המונעת בכוח-גרעיני, או שמסופר על טיל שטוחו 8000 ק"מ.

מיעוט של הבנה לצורך החיוני של הצבא בכלי-זין ומכונות משופרים מאותם סוגים שאינם מהיום נושא מעורר-ומגרה בשביל יומן-קולנע — יש בו כדי להכביד על טיפוח העירנות הנחוצה בציבור לכך כמה זקוק הצבא למחקר ולפיתוח אשר ייצרו ויעצבו כלי-נשק וציוד בשבילו; נשק וציוד שיהיה בהם כדי לשפר את יעילות-פעלו — ואת סיכויו להישאר בחיים — של אותו איש שכמעט ו„גשכח מלב“: — החייל הלוחם, הבודד-והמבודד, בשדה הקרב שלו.

על-כן, לתגבורת כושר-פעלו של החייל-הלוחם ושל מפקדיו-בקרב, מתאמצים מפעלי-המדע-וה-

על עיני קידמה-טכנולוגית חושבים רוב הא-מריקאים במושגים של מכונות העשויות להקל, לנוחותם, את העול היומיומי שלהם: מכונות כביסה אבטומטיות וגוזזי-דשא חשמליים — בש"ביל הבית; מכונות-כתיבה חשמליות ומכונות ניהול-חשבונות אבטומטיות בשביל המשרד; מכונות-אסיף מכניות ומנופי-הרמה הידראוליים — בשביל המשק החקלאי. רק לעתים רחוקות יותר חושבים הם על קידמה-טכנולוגית במושגים של תהליכים אבטומטיים בייצור פלדה, או מנגנונים אבטומטיים לפיקוח-על-טיב המודאים הפקת מוצרים משופרים בהוצאה מופחתת.

אולם מצב הפוך מתהווה שעה שאמריקאי ממוצע מפנה את מחשבותיו אל תחום כלי-הזין והמ-כונות הצבאיים. כמעט ולא שמור או בזכרונו מקום בשביל מכשיר-חולין כגון מכונות לחפירת „שו-

„אחת הקשות שבבעיותיו של ציוד-צבא הוא המעבר משלב המחקר-והפיתוח אל שלב הייצור. נסיוננו במשך השנים אישר והדגים זאת“.

גנ. א. שומבורג, סגן ראש החימוש לצבא ארה"ב

פיתוח של הצבא לברר היטב את צרכיו, ולהעניק לו כלי-נשק ומכשירים אשר גם יכשירוהו יותר לגבור על יריבו, וגם ישפרו את יכולתו לשמור על קיומו-הוא, בתנאיו הקשים עד-מאוד של שדה-הקרב של המחר.

על-מנת להכשירו יותר להביס את יריבו שוא-פנים מוסדות-המחקר והפיתוח של הצבא אל חמישה דברים אלה:

• לעפר כלי-זין קיימים וליצור חדשים, מעולים-יותר;

• לעפר את נידודת-שדה-הקרב של החייל — על פני הקרקע ודרך האויר;

• לפתח תקשורת וציוד אשר יתנו בידי מפקדיו של החייל אמצעי-עיס מהירים ומהימנים יותר בשביל לשלוט במהלך הקרב ולהנחותו;

• לפתח מכשירי-תצפית אשר יאפשרו לחייל לדעת היכן הוא האויב, ומה זומם הלז נגדו;

• לפתח אורחי-פעולה טקטיים אשר יאפשרו להפיק את מלוא התועלת מכלי-הנשק ומהמכונות החדשים, ואשר יתאימו לאותם תנאים שניתן לשער כי יהיו קיימים בשדות-הקרב של העתיד.

על מנת לשפר את יכולתו של החייל, לשמור על קיומו ויכולתו ל„שרוד בחיים“ מבקשת תכנית-הפיתוח של הצבא להשיג ארבעה דברים אלה:

• לגלות מהו סוג האנשים המעריך את מיטב הלוחמים — ולהפריד בין ה„לוחמים“ לבין ה„לא-לוחמים“ עוד בטרם הגיע עם אל שדה-הקרב;

• לעפר אימונם של החייל תשל מפקדו;

• להעניק לחייל אמצעי-אבטחה ומגן — כגון לבוש „משוריף“;

• לספק לו בגדים שיהלמו את האקלים בו הוא ימצא, צידה מזינה, שלא תהיה כבדה ורבת-נפח עד כדי להכביד על האספקה בתנאים הטקטיים של החזית — וטיפול רפואי כזה, אשר יתן לו סיכוי טוב להישאר בחיים אף באם ייפצע או ייפגע.

בכדי להגשים תכניות-הישגים אלו חייב הצבא לקיים פעילות מתמדת הן בתחום מחקר-היסוד המדעי והן בזה של מחקר-מיושם שימושי. ודאי שעליו להשתמש הרבה בפרי עבודתם של מוסדות ממשלתיים אחרים, של מפעלי-פיתוח בלתי-להיות תלוי אך ורק באלה בלבד, שכן רבים הם תחומי המחקר אשר נודעת להם חשיבות עילאית לגבי הצבא — ושאינן המוסדות האחרים עושים בהם במידה הנדרשת. לעומת זאת תוצאותיו של המחקר הצבאי ודאי שצריכים לעמוד לרשות שאר המוסדות.

המחקר והפיתוח הצבאי, לפי עצם טבעם, הנם בגדר „חיפוש עד אין קץ“. כל הישג-פיתוח נוסף, אי-אפשר שלא יעורר מחשבה על אורח-מעשה או אביזר חדש ומשופר עוד יותר. זוהי הסיבה שבגללה חייבות מטרותיו של מפעל-המחקר-והפיתוח הצבאי להיקבע „טוח ארוך“, ועל מימונו לאפשר פעילות נמרצת ומשתפרת-בהתמדה.

רק תכנית-פעולות רבת-מעש ומתפתחת-בתמיכות של מחקר ופיתוח צבאיים היא בלבד עשויה לצמצם אותו הפרש-הזמן המסוכן שבין הרגע בו קבע הצבא-הלוחם כי הוא זקוק לכלי-זין או פריטי-ציוד מסויים — לבין נקודת-הסיום של תהליך פיתוחו וייצורו של הפריט, הרגע בו ניתן בלי זה בידי הגייסות.